

Missatge de l'alcalde d'Hiroshima

31 de maig de 2008

Em sento afalagat que m'hàgiu convidat a enviar un missatge en la commemoració d'aquest esdeveniment històric. Estic orgullós que Alcaldes per la Pau, l'organització de la qual sóc president, hi sigui representada per un dels nostres oficials executius, el Sr. Luc Dehaene, batlle d'Ypres, Bèlgica.

Des que vam llançar el projecte "Les ciutats no són objectius!" ara fa gairebé dos anys, no em sorprenç –és trist dir-ho- quan m'assabento encara d'una altra atrocitat com el bombardeig de la vostra encisadora ciutat portat a terme per avions de guerra italians fa ara 70 anys. Mentre que la història dels atacs atòmics a Hiroshima i Nagasaki no ha pogut mai rebre gaire atenció –almenys no fins que haguem abolit les armes nuclears–, quines altres ciutats han viscut l'experiència de bombardeigs massius amb molts morts civils? Sabem d'Ypres. Coneixem el cas de Guernica i un grapat d'altres ciutats "famoses" convertides en camps de batalla. Però podria haver-hi cents de Granollers. Per què ignorem la magnitud de la destrucció duta a terme en ciutats en l'últim segle? Fins i tot en aquest segle nou que acabem d'estrenar, les ciutats estan pagant el preu d'aquesta ignorància.

Cap govern us traurà aquest vel d'ignorància. És una tasca de les ciutats, actuant solidàriament, fer-ho saber al món, fer que el món sencer ens escolti quan cridem: "Les ciutats no són objectius!"

En un article recent en què s'advocava per prohibir les operacions militars en els nostres cels, l'autor es preguntava com de diferent hauria estat la història del segle XX si, abans de la Segona Guerra Mundial, les nacions haguessin prohibit l'ús d'avions per llançar bombes. Una qüestió interessant, certament. Però... per què ha de ser una pregunta retòrica? Per què hauríem d'acceptar submisament els bombardeigs aeris en zones poblades o les línies de foc d'artilleria, o els coets o els míssils? Per què no ens escandalitzem per aquestes maneres d'atacar com ho fem per un cotxe bomba o per un atemptat suïcida? O si ho fem, perquè no ho manifestem de manera col·lectiva?

Em sento orgullós de dir que des de fa dos anys Alcaldes per la Pau està desafiant aquesta passivitat i aquest silenci. L'octubre passat, l'Assemblea Mundial de Ciutats Unides i de Governos Locals va adoptar la nostra crida "Les ciutats no són objectius!" Hauríeu d'estar orgullosos que Catalunya aculli la seu internacional de l'UCLG (Ciutats Unides i Governos Locals). D'aquí a dues setmanes, el vostre alcalde, Josep Mayoral i Antigas, prendrà part en un congrés mundial sobre diplomàcia i ciutat organitzat per l'UCLG a l'Haia. Estic esperançat que el projecte "Les ciutats no són objectius!" arribarà a ser, començant a l'Haia, una tasca comuna d'Alcaldes per la Pau i de l'UCLG.

Com canviarem la tendència d'atacar les ciutats? El 31 de maig de 1938, avions de guerra italians van utilitzar artefactes explosius per anihilar els habitants i els edificis de Granollers. La Creu Roja Internacional ha recollit dades que mostren clarament que és l'ús d'aquestes bombes en àrees poblades el que causa la major part de morts entre els civils. Com podem posar fi a la utilització d'explosius en zones poblades?

Primer, hem de denunciar sempre de manera ben clara la utilització d'artefactes explosius. Hem de ser coherents, condemnant-la sense importar-nos qui els usa. El gran error de les ciutats d'Itàlia i d'Alemanya fou callar quan Guernica i Granollers foren bombardejades. No se n'adonaren llavors, però al cap de poc temps tastaren la mateixa medecina i moltes sofriren un destí pitjor. La lliçó és clara: els atacs a les ciutats, fins i tot a les ciutats "enemigues", no es pot tolerar.

Tota l'"estructura de seguretat" dels temps de la Guerra Freda i fins als nostres dies encara es basa a mantenir les ciutats com a hostatges per a la destrucció massiva. Em refereixo, naturalment, a la MAD, la Mutual Assured Destruction (Destrució Mútua Assegurada). Alcaldes per la Pau pregunta: "Qui els ha donat el permís per donar les ciutats en penyora en aquesta bogeria?" Des d'ara, anunciem a tots els estats amb armament nuclear que NO tenen cap autorització per amenaçar els nostres ciutadans . Al contrari, si ho fan, per a nosaltres els seus líders seran criminals de guerra.

Fins que no abolim totes les armes de destrucció massiva, és improbable que puguem canviar la tendència a destruir les ciutats a través de mitjans militars convencionals. Aquests dos grans combats estan vinculats. Així, trobo completament natural que avui els estigui parlant a Granollers. Tenim una causa comuna: treballar conjuntament contra la guerra i els excessos brutals que comporta.

Pel gener d'aquest any, Alcaldes per la Pau érem gairebé 2.020 batlles per al projecte "Visió 2020" i els nostres afiliats continuen augmentant. Què és "Visió 2020"? És la nostra determinació a alliberar el món d'armes nuclears l'any 2020. Afanyeu-vos a unir-vos a nosaltres i demanem urgentment a les Nacions Unides que es preparin per a la Dècada del Desarmament Internacional, 2010-2020. Fem-ne una dècada decisiva per al desarmament nuclear. En memòria de les víctimes innocents que moriren aquí i en altres cents de ciutats de tot el món, fem de les ciutats la força que lideri la consecució de la pau i la prosperitat a tot el món.

Acabo amb els millors desitjos per a la vostra commemoració i confio que puguem treballar junts per construir un món en què el bombardeig de qualsevol ciutat no es pugui tornar a produir.

Tadatoshi Akiba
Alcalde d'Hiroshima
President d'Alcaldes per la Pau